

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру**

м. Дніпро

«21» травня 2024 року

Старший слідчий СВ Маріупольського РУП ГУНП в Донецькій області старший лейтенант поліції Філончук Галина Андріївна, розглянувши матеріали кримінального провадження, зареєстрованого в Єдиному реєстрі досудових розслідувань за №12024052770000017 від 18.01.2024, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Кугенєва Олексія Георгійовича, 20.04.1981 року народження, громадянина України, уродженця с. Малинівка, Володарського району, Донецької області, раніше не судимого, не працюючого, зареєстрованого за адресою: Донецька область, Маріупольський район, селище Нікольське, вул. Підгірна, буд. 33 (Володарський район, смт. Володарське, вул. Підгірна, буд.33), паспорт громадянина України ВВ138679, виданий Володарським РВ УМВС України в Донецькій області 12.12.1997, РНОКПП 2969510713

про підозру у колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст.ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Проте всупереч вказаним норма, Російська Федерація грубо порушуючи свої зобов'язання, встановлені такими міжнародними актами: Статут ООН, відповідно до якого держави-члени повинні розв'язувати будь-які спори мирними засобами та утримуватися у своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування (частини 3 і 4 статті 2); Гельсінський Заключний акт Наради з безпеки та співробітництва в Європі, підписаний 1 серпня 1975 року, відповідно до якого її держави-учасники визнають непорушними кордони всіх держав у Європі та утримуються від будь-яких дій, спрямованих на захоплення частини або всієї території будь-якої держави-учасника (частина 1, розділ III); Меморандум про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року, який зафіксував зобов'язання Російської Федерації, Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучених Штатів Америки; Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією, ратифікований обома сторонами 14 січня 1998 року, згідно з яким Україна та Російська Федерація відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі поважають територіальну цілісність одна одної і підтверджують непорушність кордонів, що існують між ними (стаття 2), здійснила збройну агресію проти України, супроводжуючи це цинічними і протиправними вимогами щодо зміни конституційного ладу України.

Зокрема Верховна Рада України у заяві «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» затвердженій Постановою Верховної Ради України від 21 квітня 2015 року № 337-VIII, констатувала, що наслідком збройної агресії Російської Федерації проти України, яка розпочалась 20.02.2014, стала нелегітимна воєнна окупація і подальша незаконна анексія території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя - невід'ємної складової державної території України, воєнна окупація значної частини державної території України у Донецькій та Луганській областях. Також згідно тексту вказаної заяви встановлено, що друга фаза збройної агресії Російської Федерації проти України розпочалася у квітні 2014 року, коли контрольовані, керовані і фінансовані спецслужбами Російської Федерації озброєні бандитські формування проголосили створення "Донецької народної республіки" (7 квітня 2014 року).

Протягом травня 2014 року самозвані лідери "ДНР" та "ЛНР", серед яких було багато громадян Російської Федерації, у неконституційний спосіб провели фіктивні референдуми про відокремлення цих нелегітимних утворень від України. Під приводом і з метою їхньої підтримки на територію України були заслані розвідувально-диверсійні групи, які очолювали кадрові офіцери Головного розвідувального управління Генерального штабу Збройних Сил Російської Федерації, парамілітарні формування російського козацтва та укомплектований чеченцями - громадянами Російської Федерації батальйон "Восток", а також задіяні такі озброєні групи найманців як "Русский сектор" та "Оплот". За їхньої участі відбулися захоплення адміністративних будівель у багатьох населених пунктах Донецької та

Луганської областей, здійснено збройні напади на частини українських Сухопутних військ та літаків Повітряних сил Збройних Сил України

При цьому, представники підконтрольних Російській Федерації незаконних самопроголошених утворень на тимчасово окупованих частинах території України, з метою створення образу законності окупації частини території Донецької області та утвердження вказаної окупації, надання образу легітимності своїй владі, узурпували виконання владних функцій держави.

В результаті чого згідно Постанови Верховної Ради України від 27 січня 2015 року № 129-VIII, Російську Федерацію визнано державою-агресором.

В окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України 11 травня 2014 року проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про державну самостійність Донецької народної республіки», за результатами якого 12.05.2014 проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Донецька народна республіка» (далі - «ДНР»).

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ДНР» представниками Російської Федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Донецької області сформовані підрозділи політичного (так звані «органи державної влади «ДНР») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

25.09.2018 в ході позачергового з'їзду активу «Общественного Движения «Донецкая Республика» (далі – ОД «ДР») Пушиліна Д.В. обрано «Председателем ОД «ДР».

20.11.2018 за результатами так званого всенародного голосування Пушилін Д.В., обраний головою так званої «ДНР», та будучи головою органів виконавчої влади почав виконання своїх повноважень на територіях, які згідно з Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

Всупереч нормам міжнародного гуманітарного права президент Російської Федерації (далі - РФ) Володимир Путін, а також інші нестановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

Так, 24.02.2022, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглась на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24.02.2022 року Указом Президента Володимира Зеленського №64/2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року введено воєнний стан на всій території України строком на 30 діб, який неодноразово продовжувався.

В подальшому у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією Російської Федерації проти України, відповідно до змін внесеними Указом Президента від 14 березня 2022 року № 133/2022, затвердженням Законом України від 15 березня 2022 року № 2119-ІХ, Указом від 18 квітня 2022 року № 259/2022, затвердженням Законом України від 21 квітня 2022 року № 2212-ІХ, Указом від 17 травня 2022 року № 341/2022, затвердженням Законом України від 22 травня 2022 року № 2263-ІХ, Указом від 12 серпня 2022 року № 573/2022, затвердженням Законом України від 15 серпня 2022 року № 2500-ІХ, Указом від 7 листопада 2022 року № 757/2022, затвердженням Законом України від 16 листопада 2022 року № 2738-ІХ, Указом від 6 лютого 2023 року № 58/2023, затвердженням Законом України від 7 лютого 2023 року № 2915-ІХ, Указом від 1 травня 2023 року № 154/2023, затвердженням Законом України від 2 травня 2023 року № 3057-ІХ, Указом від 26 липня 2023 року № 451/2023, затвердженням Законом України

від 27 липня 2023 року № 3275-IX, Указом від 6 листопада 2023 року № 734/2023, затвердженим Законом України від 8 листопада 2023 року № 3429-IX, та Указом від 5 лютого 2024 року № 49/2024, затвердженим Законом України від 6 лютого 2024 року № 3564-IX), продовжити строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 14 травня 2024 року строком на 90 діб.

Згідно ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України»: тимчасово окупована Російською Федерацією територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Тимчасова окупація Російською Федерацією території України, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для Російської Федерації жодних територіальних прав. Згідно п. 6 ст. 1-1 зазначеного Закону: окупаційна адміністрація Російської Федерації – сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг. Згідно п. 7 ст. 1-1 вказаного закону: тимчасово окупована Російською Федерацією територія України – це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації. Відповідно до п. 1 ч. 2 ст. 3 вказаного закону тимчасово окупована територія визначається сухопутна територія тимчасово окупованих Російською Федерацією територій України, водні об'єкти або їх частини, що знаходяться на цих територіях.

Починаючи з 05.03.2022 до цього часу, Російською Федерацією тимчасово окуповано усю територію Маріупольського району Донецької області, що встановлено відповідно до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією».

Зокрема, відповідно до Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 27.02.2024, затвердженого Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України 05.02.2024 № 30 Маріупольський район є тимчасово окупованою територією України з 05.03.2022 (крім с. Заїченко та с. Пікузи Маріупольського району, які окуповані з 07.04.2014).

Представниками Російської Федерації на тимчасово окупованій території Маріупольського району, Донецької області було створено підпорядковану, керовану та фінансовану Російською Федерацією окупаційну адміністрацію, в яку входили органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України.

При цьому, представники підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави на тимчасово окупованій території Маріупольського району Донецької області, здійснювали підбір кадрів для зайняття посад в незаконних самопроголошених органах, у тому числі із числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території. Кінцевою метою окупаційних органів, є інтеграція та подальше незаконне включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу Російської Федерації.

05.06.2022 Указом глави так званої «ДНР» №263 було створено місцеву адміністрацію так званої «Донецької Народної Республіки» - адміністрацію Володарського району.

Не пізніше 31.05.2022 (точної дати в ході досудового розслідування не встановлено), представниками окупаційної адміністрації держави-агресора створено правоохоронний орган - «Володарский районный отдел Министерства внутренних дел Донецкой Народной Республики», розташованого за адресою: 287000, Донецкая Народная Республика, Володарский р-н, пгт. Володарское, ул. Ленина, д. 92, на основі приміщень «ВнП №1 Маріупольського РУП ГУНП в Донецькій області», розташованого за адресою: Донецька область, Нікольський район, смт. Нікольське, вул. Свободи, буд. 92.

У своїй діяльності, вказаний підрозділ поліції, який є незаконним правоохоронним органом, створеним на тимчасово окупованій території, керується так званими нормативними актами «ДНР».

Так, згідно так званого «Постановления народного совета донецкой народной республики» від 07.08.2015 року було прийнято «Закон о полиции ДНР». Відповідно ч. 1 ст. 1 так званого закону про поліцію «Поліція – це державний збройний орган виконавчої влади, призначений для захисту життя, здоров'я, прав і свобод людини та громадянина, інтересів суспільства та держави від протиправних посягань, охорони громадського порядку та забезпечення громадської безпеки». Крім того, відповідно до ст. 24 так званого закону про поліцію встановлено, що «співробітник поліції – це посадова особа, яка перебуває на службі в органах внутрішніх справ Донецької Народної Республіки, яка наділена повноваженнями щодо здійснення обов'язків та прав поліції, та має спеціальне звання, присвоєне у визначеному законом порядку. Співробітник поліції, який проходить службу в територіальному органі, виконує обов'язки, покладені на поліцію, і реалізує права, надані поліції, в межах території, що обслуговується цим територіальним органом, відповідно до посади, що заміщається, і посадовим регламентом (посадовою інструкцією). За межами зазначеної території співробітник поліції виконує обов'язки, покладені на поліцію, та реалізує права, надані поліції, у порядку, визначеному керівником державного органу виконавчої влади у сфері внутрішніх справ та

відповідно до чинного законодавства Донецької Народної Республіки. Співробітнику поліції видається службове посвідчення, зразки яких затверджуються державним органом виконавчої влади у сфері внутрішніх справ». Крім цього, також п. 10 ст. 2 цього закону визначено, що серед «основних завдань поліції» є «охорона майна та об'єктів, у тому числі на договірній основі», також п. 29 статті 12 «Обов'язки поліції» цього закону викладено у такій редакції «охороняти на договірній основі майно громадян та організацій, а також об'єкти, що підлягають обов'язковій охороні поліції відповідно до переліку, який затверджує Уряд Донецької Народної Республіки; забезпечувати оперативне реагування на повідомлення про спрацювання охоронно-пожежної та тривожної сигналізації на підключених до пультів централізованого спостереження об'єктах, охорона яких здійснюється за допомогою технічних засобів охорони; здійснювати у порядку, встановленому Урядом Донецької Народної Республіки, інспектування підрозділів охорони юридичних осіб з особливими статутними завданнями та підрозділів відомчої охорони, якщо інший порядок не встановлений законом; забезпечувати у взаємодії з органами державної безпеки у порядку, що встановлюється Урядом Донецької Народної Республіки, охороною дипломатичних представництв, консульських установ, інших офіційних представництв іноземних держав, представництв міжнародних організацій, якщо така охорона передбачена міжнародними договорами Донецької Народної Республіки».

Відповідно до статті 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» від 23.12.1993 (зі змінами)-правоохоронні органи - органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції.

Громадянин України Кугенев Олексій Георгійович, 20.04.1981 року народження, до 01.10.2015 працював на посаді першого заступника начальника районного відділу-начальника слідчого відділення Володарського районного відділу Головного управління МВС України в Донецькій області, а з жовтня 2015 по березень 2022 на посадах консультанта суду та помічника судді Приморського районного суду м. Маріуполя Донецької області.

Громадянин України Кугенев Олексій Георгійович, 20.04.1981 року народження, усвідомлюючи факти збройної агресії РФ проти України та окупації території Маріупольського району Донецької області, після захоплення Нікольської селищної громади та селища Нікольське Донецької області військовослужбовцями ЗС РФ спільно з представниками «ДНР», діючи умисно, за власною ініціативою, добровільно залишився в тимчасово окупованому селищі Нікольське Маріупольського району Донецької області.

У невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 28.08.2022 (більш точний час органами досудового розслідування не встановлено), Кугенев О.Г., з мотивів непогодження з політикою чинної влади в Україні та підтримки входження тимчасово окупованих територій

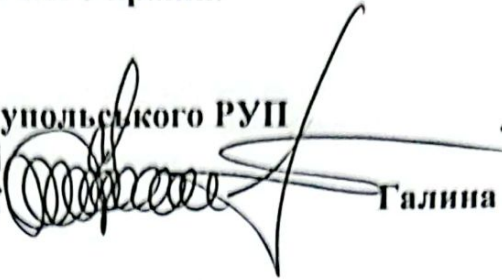
України до складу російської федерації, будучи обізнаним про факт ведення вказаною державою агресивної війни проти України, невизнання рф поширення державного суверенітету України на тимчасово окупованій її території, керуючись ідеологічними та корисливими мотивами, діючи умисно, добровільно прийняв рішення у період воєнного стану зайняти посаду у незаконно створеному на тимчасово окупованій території Маріупольського району Донецької області правоохоронному органі «МВД ДНР».

Продовжуючи свій злочинний умисел, громадянин України Кугенев О.Г., у нестановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 28.08.2022, перебуваючи на тимчасово окупованій території селища Нікольське Маріупольського району Донецької області, вступив в злочинну змову з нестановленими під час досудового розслідування представниками окупаційної адміністрації Російської Федерації та представниками самопроголошеного утворення «ДНР», та отримавши від них пропозицію про зайняття посади у незаконному правоохоронному органі влади, умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, а також негативні наслідки, що можуть настати внаслідок їх реалізації, добровільно прийняв пропозицію, надав згоду та обійняв посаду «начальника следственного отделения Володарского районного отдела МВД Донецкой Народной Республики» у незаконно створеному правоохоронному органі - так званому «Володарском РО МВД ДНР», розташованому за адресою: 287000, Донецкая народная республика, Володарский р-н, пгт. Володарское, ул. Ленина, д. 92.

Зайнявши вказану посаду Кугенев О.Г., відповідно до функціональних обов'язків так званого «начальника следственного отделения Володарского районного отдела МВД Донецкой Народной Республики», затверджених так званим «начальником Володарского РО МВД ДНР С.О. Лазутиным»: керує діяльністю слідчого відділення та відповідає за виконання покладених на нього завдань, дотримання підлеглими слідчими вимог законодавства ДНР; організує та забезпечує постійний моніторинг стану оперативної обстановки на території обслуговування та реагування на її зміни, оперативне інформування начальника районного підрозділу поліції про стан правопорядку та боротьби зі злочинністю, наявні проблеми та пропозиції щодо їх вирішення; забезпечує в межах компетенції координацію діяльності слідчого відділення та підрозділів оперативних служб щодо проведення негласних оперативно-розшукових заходів; забезпечує ефективне використання слідчими оперативної інформації при досудовому розслідуванні кримінальних справ, розшуку осіб, які приховуються від органів досудового розслідування та суду; організує та забезпечує взаємодію слідчих з органами, які здійснюють судово-експертну діяльність, органами прокуратури та суду; заслуховує на оперативних нарадах звіти працівників слідчого відділення та інших працівників районного підрозділу поліції щодо виявлення та розслідування кримінальних справ (не рідше двох разів на тиждень), вживає заходів щодо усунення недоліків на цьому напрямі діяльності; встановлює спеціалізацію слідчих із розслідування кримінальних справ окремих категорій,

Таким чином, громадянин України Кугенєв Олексій Георгійович, 20.04.1981 року народження обгрунтовано підозрюється у колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Старший слідчий СВ Маріупольського РУП
ГУНП в Донецькій області
старший лейтенант поліції

Галина ФІЛОНЧУК

«ПОГОДЖЕНО»

Заступник керівника Маріупольської
окружної прокуратури
Донецької області
«2» травня 2024 року

В'ячеслав ГОРБЕНКО

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний

«__» год. «__» хвилин «__» травня 2024 року.

Захисник

«__» год. «__» хвилин «__» травня 2024 року.

Повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий СВ Маріупольського РУП
ГУНП в Донецькій області
старший лейтенант поліції**

Галина ФІЛОНЧУК